

Svinefedt. Naar det har kogt i en Grubekedel i 12—14 Timer og det første Fedt er taget af, fyldes Resten af Kedlens Indhold i en Presse, som udpresser Resten af det flydende Fedt af de afkogte Flommer. Tilbage i Pressen bliver saa Fedtegreverne, der tages ud som en firkantet Kage, i hvilken Form de sælges. Der er altid god Afsætning paa dem, saaledes at de ere friske. Børn holde tilsyneladende meget af Fedtegreverne; det er nemlig almindeligt, at Børn her fra Byen indfinde sig i Kogeriet og bede om og faa af Fedtegreverne, som de spise paa staaende Fod. "Se, det forklarer, synes jeg, til fulde, hvorfor Børnene paa „Hebron“ have bedt om at faa af disse Fedtegrever til Paalæg, thi naar Børnene i Holstebro anse Fedtegreverne for at være en Lækkerbidsken, hvorfor skulde saa Børnene paa „Hebron“ være anderledes beskafne? Saaledes er den Slutning, som det ærede Medlem gennem hele sin Argumentation ogsaa her i Tinget har villet drage fra Fedtegreverne til, at Børnene sultede og fik daarlig Mad, i Virkeligheden noget, der ingen Steder har hjemme. Saa siger det ærede Medlem overfor den Erklæring fra Svineslagteriet, at det er i Grunden besynderligt, at naar Autoriteterne afgive Erklæringer, holder man med Fru Bransholm. Det er noget nyt, at Holstebro Svineslagteri er en Autoritet!

Det ærede Medlem har dernæst omtalt her i Tinget, den Gang da alle de store Anklager vare faldne til Jorden, at Fru Bransholm straffede Børnene, naar de knækkede Synaale eller Tænder paa en Kam, idet hun saa tog et Stykke Smørrebrød fra Frokosten. Men det fremgaar af Forhørene, at det ingenlunde er altid eller hver Gang, der blev knækket en Synaal, at Fru Bransholm gjorde dette, og hun har selv givet den Forklaring, at naar det skete, navnlig med Hensyn til Kammene, var det, fordi hun gerne vilde og skulde vænne Pigerne baade til Orden og Renlighed. De skulde bruge disse Kamme, men de skulde bruge dem ordentligt, saaledes at de ikke ødelagde dem, og naar det saa viste sig, som det ofte gjorde, at de paa Grund af Ligegyldighed, Trods eller lignende havde beskadiget deres Kamme eller knækket Synaale, og venlige Paamindelser ikke hjalp, saa kunde det hælde, at de bleve straffede med at miste et Stykke Smørrebrød ved Frokosten. Det var jo sikkert nødvendigt, at Fru Bransholm sørgede for, at Pigerne omgikkes ordentligt med deres Kamme og ogsaa brugte dem,

thi det har det ærede Medlem jo fuldkommen Ret i, at det er oplyst, at det af og til skete, at Pigerne, navnlig de ny ankomne — det er navnlig dem, det gælder — havde Utøj i Haaret, og derfor var det ogsaa nødvendigt, at de kæmmede sig godt, men det var tillige lige saa nødvendigt, at de kæmmede sig med Orden. Man maa nemlig huske paa, at paa en Opdragelsesanstalt, hvor der kommer en stor Mængde Piger, der i deres Hjem slet ikke ere vænede til Renlighed og Orden, men som dog nødvendigvis for hele deres fremtidige Livs Skyld skulde og maa vænnes til Renlighed og Orden, er den Slags Ting, som for andre kunne synes at være Smaating og Bagateller, i Virkeligheden noget, som har den største Indflydelse paa hele Hjemmets daglige Gang og paa de Virkninger, som flyde af Opdragelsen paa Hjemmet. Jeg skal tilføje, hvad jo ærede Medlemmer i øvrigt vide fra Forhørsakterne, at det i disse Akter vrimler med Oplysninger om, at Fru Bransholm samtidig med, at hun har vænnet Børnene til Orden og Renlighed og Sandruhed og god Opførsel, har vist stor Kærlighed og stor Interesse for dem, at hun har fulgt dem med Omhu og behandlet dem med Omhu. I Forbindelse med sin Omtale af det Utøj, Pigerne undertiden havde i Hovedet, klagede det ærede Medlem over, at Fru Bransholm klippede Tjavser af deres Haar. Derom er det forklaret, at naar det viste sig, at en Pige, trods gentagen Paamindelse, vedblev at have Utøj, brugte Fru Bransholm at klippe lidt af hendes Haar for derved at give hende en Mindelse om, at hun maatte passe bedre paa, og det er ogsaa oplyst, at disse Mindelser frugtede, saa at Pigerne passede bedre paa og bleve fritagne for denne for dem selv og deres Omgivelser hæslige Plage.

Det ærede Medlem spurgte -- og det skulde være et Bevis paa, at Forhørerne ikke vare omfattende nok —, hvorfor Sygeplejersken fra Struer ikke var bleven afhørt. Ja, det antager jeg er, fordi der ikke var nogen Nødvendighed for at afhøre hende. Det ærede Medlem skriver i et Brev af 30. September 1907 til Overretsassessor Schrøder — det findes Side 221 i den trykte Bog —: „Marie Mikkelsen, Hvam, siger, at alle bleve befængte med Lus. Sygeplejersken Frk. Vang, Struer Sygehus, har bebrejdet Fru Bransholm, at Pigerne havde Utøj.“ Men da der jo ikke er nogen Tvivl om og det jo ogsaa indrømmes af Fru Bransholm selv, at der var adskillige Tilfælde, hvor Pi-